

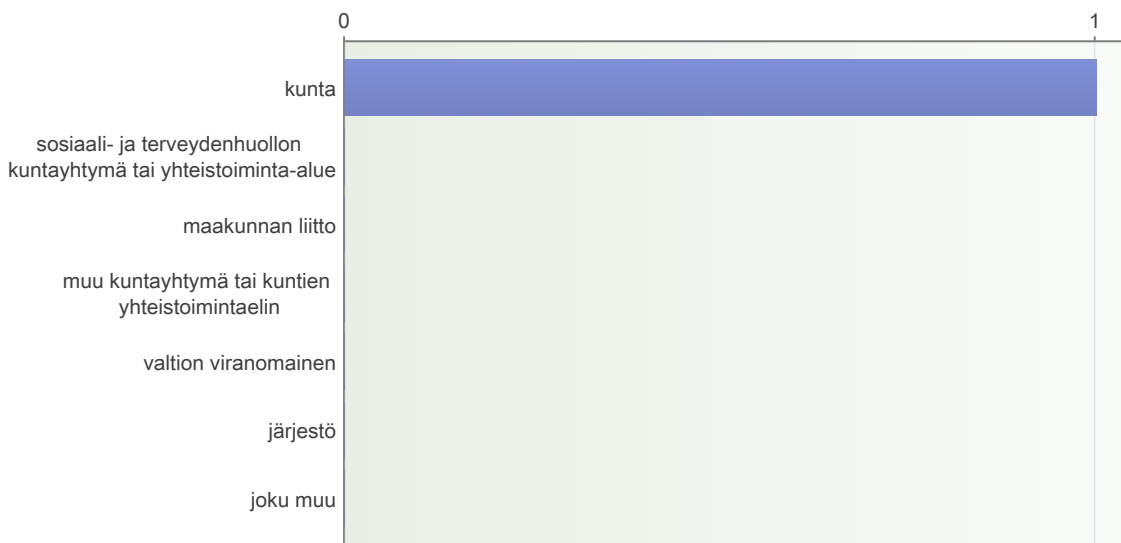
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyyntöä käsittelevä päivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Tervolan kunta	Mika Simoska	Mika Simoska, mika.simoska@tervola.fi, p. 040 506 2928	Kunnanhallitus 31.10.2016, kunnanvaltuusto 10.11.2016	Kunnanvaltuusto

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Vastaajien määrä: 1

- Uudistuksella pystytään jossain määrin kaventamaan väestön terveys- ja hyvinvointieroja. Olennaista on, että lähipalvelujen saavutettavuus määritellään riittävän tarkasti. Rahoituksen kohdentuminen palvelutarpeen perusteella on myös varmistettava huomioiden alueiden erilaisuus ja erityispiirteet. Alueille on jätettävä riittävä väljyys palvelutuotannon organisoimiseen alueen tilanteen mukaisesti. Lainsäädännöllä ei tulisi rajoittaa uusien innovatiivisten palveluratkaisujen synnyttämistä. Jos näitä asioita ei riittävässä määrin huomioida, ei uudistuksessa tulla saavuttamaan sille asetettuja tavoitteita.

Palveluiden saatavuus ja saavutettavuus voidaan turvata sähköisin palveluin, mutta ne eivät tavoita koko väestöryhmää. Väistämättä joudutaan järjestämään rinnakkaisia palveluita niille, jotka eivät käytä sähköisiä asiointin muotoja. Valinnanvapaus voi jopa heikentää palveluiden yhdenvertaisuutta, sillä kaikilla alueilla ei ole tarjolla palveluntuottajia. Harvaanasutuilla alueilla palveluntarjoajia ei ole välttämättä muita kuin maakunta, jolloin valinnanvapaus ei toteudu. Palveluiden saavutettavuus on Lapin pitkien välimatkojen vuoksi suuri haaste ja se tulee huomioida harvan asutuksen kompensaatiossa riittävästi.

KYLLÄ:

a. Isoimpina riskeinä soten erityisesti sosiaalitoimen peruspalvelujen palveluketjujen etäännyminen asiakkaiden arjen asioista ja painopisteen siirtyminen haastavampiin ja paremmin tuottaviin (sekä yhteiskunnallisen arvostuksen että talouden näkökulmasta) erikoispalveluihin.

b. Palvelujen tuottamisen yhtiöittämisvelvollisuus voi johtaa monimutkaisiin organisaatorakenteisiin, jolloin asiakkaan näkökulmasta palvelujen tunnistettavuus voi heikentyä.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

Vastaajien määrä: 1

- Kustannusten kasvun hillinnän kannalta keskeistä on tulevaisuuden palvelulupauksen sisältö: ketä hoidetaan, millä omavastuuosuudella ja mitä hoitoja, lääkkeitä ja menetelmiä julkisen palvelutarjonnan piiriin kuuluu. Jos maakuntien rahoituksen taso on oikeassa suhteessa palvelulupaukseen, kustannuskehityksen taittaminen on mahdollista.

Oletettu perusura sisältää vuosittaisen inflaation 2 %. Tällainen pitkän aikavälin inflaatiotason mekaaninen sementointi säästötavoitteen vertailu-uraan voi johtaa siihen, että kustannusten kulmakertoimen loiventamisen sijasta joudutaan aidosti leikkaamaan kustannuksia kolmella miljardilla edellisvuosien tasosta.

Maakuntarahoituksen mekaaniset lakiin sidotut ja ennakkoon lukkoon lyödyt leikkurit eivät ole toimiva ratkaisu. Julkisen talouden suunnitelman ja maakuntatalousohjelman yhteydessä voidaan vuosittain päättää olosuhteisiin sopeutetuista toimenpiteistä säästötavoitteen saavuttamiseksi.

Kattavat laskelmat uuden kunnan talouden kestävydestä puuttuvat uudistuksesta. Kokonaisuudessa laskennallisesti uusien kuntien vuosikate ei muutu mutta useiden kuntien talous tulee kärsimään heikentyneestä toiminnan ja investointien rahavirrasta ja kasvavasta velkaantuneisuudesta suhteessa heikentyvään taseeseen. Uudistuksen rakennejärjestelyt aiheuttavat kunnille kustannuspaineita siirtymävaiheessa ja kuntien investointimahdollisuuksien heikkeneminen vaikuttaa kielteisesti kokonaistalouden kehitykseen.

Kun vaativat sairaanhoidolliset toiminnot keskitetään, niin perusterveydenhuoltoa tulee vahvistaa. Keskittämisellä voidaan parantaa kustannusten hillintää ja palveluiden saatavuutta, mutta harvaanasuilla aluilla keskittäminen tuottaa saavutettavuusongelmia.

Kokonaisrahoitusuudistuksella on merkitystä, tuleeko kuljetuskustannukset järjestäjän ja tuottajan maksettavaksi vai toimiiko maksajana ulkopuolinen taho. Kohteelleko skaalautuva palvelulupaus maakuntia tasapuolisesti?

5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Vastaajien määrä: 1

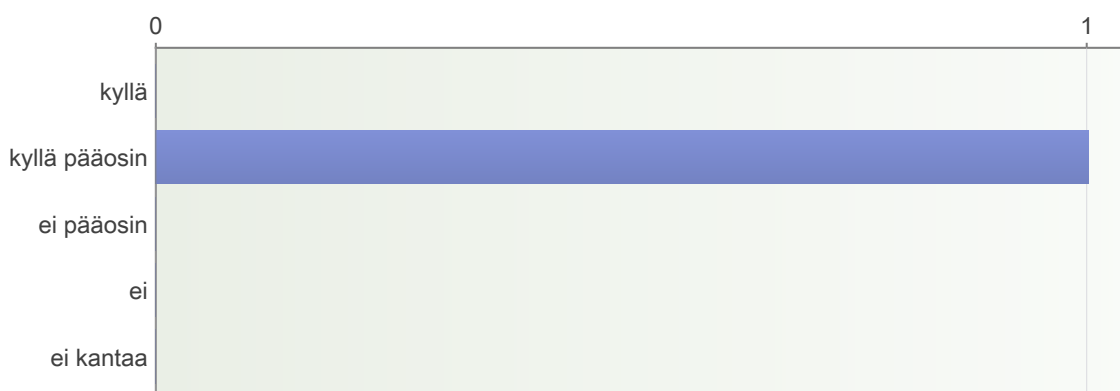
- Maakunta- ja sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistä kyetään toteuttamaan kansanvaltaisesti lakiesityksessä kuvatuilla demokratiarakenteilla.

Ministeriön vahva ohjaus ja resursointi kaventavat kuitenkin aitoa maakunnallista itsehallintoa. Maakuntien rahoitustapa (valtion suora rahoitus) ei vahvista demokratian mahdollisimman laajaa toteuttamista. Vaarana on myös, että maakuntakesuksista etäällä olevat alueet tulevat kokemaan demokratiavajeen, jota voitaisiin korjata maakunnan sisäisillä vaalialueilla.

Maakuntien osittaista verotusoikeutta pitäisi vielä harkita heti uudistuksen alusta 2019 alkaen, jotta voitaisiin puhua aidosta alueellisesta itsehallinnosta.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

Vastaajien määrä: 1

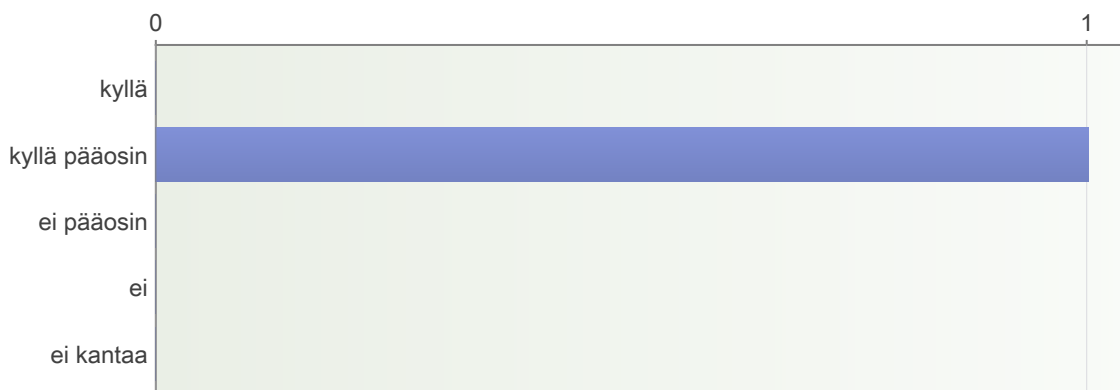
Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakuntalain sisältö on toimintaa mahdollistava laki ja se on myös hyvin samankaltainen voimassa olevan kuntalain kanssa, joten maakunnat voivat järjestää tarkoituksen mukaisen hallinnon ja talouden. Ehdotettu sääntely palveluiden tuottamisen ja järjestämisen erottamiseksi eri tason yhtiöittämisveloitteineen tulee kuitenkin asettamaan erittäin suuria vaatimuksia maakuntakonsernin ohjaukselle ja johtamiselle. Sosiaali- ja terveydenhuollon valinnanvapautta koskeva lainsäädäntö ja maakuntalain 6 §:ssä lueteltuja tehtäväalueita koskeva erityislainsäädäntö on valmisteilla, eikä niiden sisällöstä ole lausuntoa annettaessa riittävästi tietoa. Kun lainsäädäntöpaketin kokonaisuus ja sisältö ei ole tiedossa, on olemassa vaara, että asian käsittelylle ei ole riittävästi edellytyksiä. Tämä on perustavaa laatua oleva ongelma sekä lausunnon antajien että eduskuntakäsittelyn näkökulmasta, mihin perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota edellisen sosiaali- ja terveydenhuollon lakipaketin yhteydessä. Maakuntalaki ja sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaki koskevat ensisijaisesti hallinnon järjestämistä. Sisältöjä koskevan erityislainsäädännön valmistelussa tulee erityisesti kiinnittää huomio siihen, että maakunnille jää ratkaisuvallta niille siirrettävien tehtävien hallinnon, päätöksenteon ja talouden järjestämiseen maakuntien itsehallinto huomioon ottaen. Tämä on välttämätöntä itsehallinnon näkökulmasta ja se on myös hallituksen asettamien sääntelyn purkutavoitteiden mukaista. Tulevat 18 maakuntaa ovat toimintaympäristöltään, julkiselta ja yksityiseltä palvelurakenteeltaan sekä muilta olosuhteiltaan erilaisia. Digitalisaatio, ikääntyminen, muuttoliike ja maakuntauudistus vaikuttavat eri puolilla Suomea olevien kuntien ja maakuntien toimintaympäristöön hyvin eri tavalla. Muutos korostuu seuraavien

vuosien kuluessa. Maakuntalakiluonnos ei mahdollista palveluiden organisointia olosuhteet huomioon ottaen tarkoituksenmukaisimmalla tavalla. Tämä voi johtaa siihen, että palveluiden tuottaminen tulee tehottomaksi ja kalliiksi. Olosuhteiden erilaisuus tulee ottaa huomioon ja mahdollistaa joustavat yhteistoimintamuodot palvelujen tuottamisessa ja järjestämisessä. Myös perusoikeuksien toteutumisen kannalta on tärkeää, ettei liian jäykkä lainsäädäntö muodosta esteitä asukaslähtöiselle kehittämiselle ja palvelujen toteuttamiselle. Kunnat ja maakunnat ovat molemmat viranomaisia, joilla on itsehallinto. Maakuntien asukas pohja muodostuu alueen kuntien asukkaista, jotka valitsevat päättäjät sekä kuntiin että maakuntiin. Osa päättäjistä tulee toimimaan sekä kunta- että maakuntatasolla. Kunnilta ja aluehallinnolta siirtyvät merkittäviä tehtäviä maakunnille ja niiden välillä on jatkossakin sekä toiminnallinen että taloudellinen yhteys. Päätökset ja toimenpiteet kunnissa vaikuttavat maakuntaan ja päinvastoin. Kuntien ja maakuntien yhteistyölle ei tule luoda lainsäädännöllisiä esteitä. Kunnan ja maakunnan jäykkä toimivaltaraja uhkaa aiheuttaa päällekkäisyyksiä ja palveluaukkoja. Paikalliseesti ja alueellisesti erilaiset ratkaisut tulee mahdollistaa lainsäädännöllä. Kunnan asukkaan (palvelunkäyttäjän) näkökulmasta sekä toiminnallisesti ja kansantaloudellisesti on tärkeää mahdollistaa sopimusjärjestelyt kuntien ja maakuntien kesken. Yhteistyöjärjestelyistä, tuotannosta ja järjestämisvastuun siirrosta on oltava mahdollisuus sopia ottaen huomioon kuntien ja maakuntien toimintaympäristöjen erilaisuus. Sosiaali- ja terveydenhuollon palveluketjut, hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen, elinkeinojen kehittäminen, aluekehittämisviranomaisen tehtävät, maankäytön suunnittelu ja maakuntakaavoitus sekä liikenneasiat ovat kunta-, maakunta- ja asukasnäkökulmasta kokonaisuuksia, jotka edellyttävät toimivaa yhteistyötä, yhteistä suunnittelua ja kehittämistä sekä palvelujen organisointia. Maakuntalakiluonnoksen 15 §:ssä säädetään maakunnan ja sen alueen kuntien neuvottelumenettelystä valtuustokausittain. Säännös on tärkeä, mutta riittämätön. Se turvaa maakunnan ja sen alueen yhteistyön poliittisen tason tarkastelun, mutta ei mahdollista maakunnan ja kunnan sopimuksia tuotannon ja järjestämisvastuun siirrosta. Kunnat ovat olleet vahvasti luomassa sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujärjestelmää. Ne ovat tähän asti vastanneet sekä palveluiden järjestämisestä että pääosin tuotannosta. Se on menestynyt kansainvälisissä vertailuissa sekä laadun että kustannusten osalta ja asukkaat ovat pääosin olleet tyytyväisiä. Tähän nähden ei ole olemassa mitään perusteita sille, etteivät kunnat jatkossakin voisi olla mukana sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen tuotannossa omistamiensa yhtiöiden kautta siltä osin kuin palvelut tulevat olemaan valinnanvapauden piirissä. Kunnilla on osaamista, henkilöstö, toimitilat ja välineet. Maakuntalakiluonnoksen 7 §:n mukaan maakunta voisi sopia järjestämisvastuun siirrosta kunnalle, silloin kun siitä erikseen laissa säädetään. Sääntelytapaa tulisi muuttaa siten, että sopiminen olisi aina mahdollista, jollei sitä erikseen kielletä. Toimitila- ja kiinteistöhallinnon tehtävien osalta lähtökohtana tulisi olla, että maakunnat päättäisivät palvelujensa tuotantorakenteesta sekä sen edellyttämästä toimitilatarpeesta. Maakunnilla tulisi olla oikeus organisoida asiat itsenäisesti ja tarvittaessa yhteistyössä alueen kuntien ja muiden jo olemassa olevien toimijoiden kanssa. Yhden valtakunnallisen yhtiön sijaan tulisi muodostaa useampia maakuntien ohjauksessa olevia alueellisia toimitilayhtiöitä. Tämä mahdollistaisi yhtiöiden toimivan ohjauksen alueellisten toiminnallisten tarpeiden mukaisesti. Talous- ja henkilöstöhallinnon palveluiden keskittämiseksi asetetut tavoitteet voidaan parhaiten saavuttaa usean tukipalveluyksikön mallilla. Talous- ja henkilöstöhallinnossa toimii jo lähtötilanteessa lukuisia julkisomisteisia ja yksityisen sektorin tuottajia organisaatioita ja markkinoilla on tervettä kilpailua. Yhden kansallisen tukipalveluyksikön sijaan tulisi mahdollistaa usean talous- ja henkilöstöhallinnon toimijan malli, jossa maakunnat valitsisivat talous- ja henkilöstöhallinnon palveluiden tuottajan alueellisesti tai kansallisesti toimivien tuottajien joukosta. Tukipalveluyksiköt voisivat tuottaa talous- ja henkilöstöhallinnon palveluita myös kunnille mikä varmistaisi, että talous- ja henkilöstöhallinnon tukipalvelut olisivat tuotettavissa tehokkaasti myös kuntien jäljellejäävien tehtävien tarpeisiin. Tieto- ja viestintätekniiset palveluiden (ICT-palvelukeskus) osalta maakuntien tarvitsemat kansallisesti yhteiset ICT-palvelut tulisi organisoida useamman toimijan verkostomallilla, jossa tulee arvioida myös nykyisten organisaatioiden hyödyntämismahdollisuudet.

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

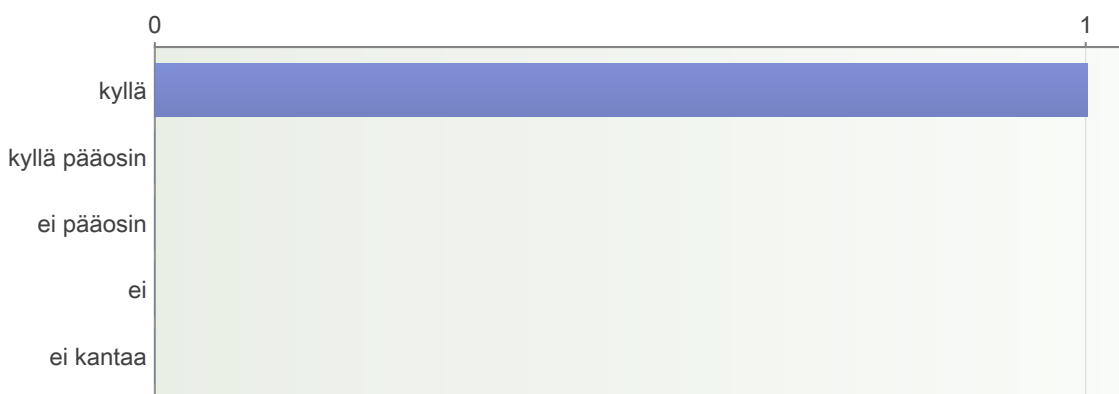
Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Tulevat maakunnat ovat julkisen hallinnon uusi taso, jonka toiminta tulee säätää laissa riittävän yksityiskohtaisesti. Maakunnille ei tule säätää kuntalain tapaista yleistä toimialaa. Yleensä ottaen kuntien ja maakuntien välinen sopimusoikeudellinen tehtävien hoito tulee tehdä joustavaksi. Maakunnille säädettyjen tehtävien sisältö tullaan määrittelemään kutakin tehtävää koskevassa erityislainsäädännössä. Erityislainsäädännön uudistaminen ja muutokset ovat vielä valmistelussa, joten tässä vaiheessa ei ole edellytyksiä arvioida tehtäväkokonaisuutta yksityiskohtaisemmin. Jatkovalmistelussa on syytä kiinnittää erityisesti huomiota siihen, että erityislainsäädännössä määritellään maakunnalle siirrettävät tehtävät siten, että ne eivät ole päällekkäisiä tai rinnakkaisia kuntien tehtävien kanssa. Toimivaltarajojen tulee olla selkeitä. Eri asia on, että tehtävien järjestämisestä, tuotannosta ja yhteistyöstä voidaan sopia kuntien ja maakuntien kesken. Maakuntalakiluonnoksen tehtäväluettelossa on jo nyt nähtävissä päällekkäisyyttä kunnan tehtävien kanssa. Jatkovalmistelussa on erityisesti syytä kiinnittää huomiota siihen, että kunnan ja maakunnan roolia ja tehtäviä selkeytetään. Ympäristöterveydenhuolto, maaseutuhallinto ja maatalouslomitus tulee säilyttää kunnissa, koska niihin on luotu kustannustehokas ja toimiva ylikunnallinen malli. Lakiluonnoksen mukaan maataloushallinnon ja viljelijätukien hallintotehtävät siirtyvät maakunnille kuitenkin siten, että kunnissa oleva palveluverkko (maaseutuasiamiehet) säilyy käytettävissä. Lakiluonnoksesta ei kuitenkaan käy ilmi, mitä tämä käytännössä tarkoittaa. Kunnissa olevien maaseutuhallinnon henkilöiden työpanoksesta 80-90 % käytetään viljelijätukien ja maaseutuhallinnon tehtäviin. Hajautetaanko maaseutu- ja lomitushallinnon virkamiehet työskentelemään kunnissa olevissa toimipisteissä? Mm. maaseudun kehittäminen on osa maaseutuvaltaisten kuntien elinkeinopolitiikkaa. Monet kunnat tukevat alueensa viljelijöiden kehittämistoimenpiteitä. Miten esim. tämä tuki jatkossa hallinnoidaan? Elinvoima- ja työllisyysasioiden osalta maakuntien ja kuntien välistä tehtäväjakoa onkin täsmennettävä. Elinkeinoelämän ja elinkeinojen innovaatioympäristön kehittämistä ei voida etäännyttää kuntien toimista, koskapa kunnille jää joka tapauksessa vastuu työllisyyden hoidosta ja kehittämisestä. Ongelmatiikka on elinkeinopalvelujen, aluekehittämisen ja maankäytön suunnittelun yhteistyöpinnoissa kuntien suuntaan. Näiden osalta pitää päästä selkeämpään säädöstöön lähtökohtana kuntien yleinen toimivalta ja maakuntien rajattu toimivalta. Kun kuntien rooli muuttuu huomattavasti palvelujen tuottajasta paikallisen elinvoiman ja hyvinvoinnin edistämiseen, niin kunnille pitää antaa myös oikeudet näiden tehtävien hoitamiseen. Maakunnille ja kunnille tarjottavien pelastustoimen palvelujen näkökulmasta pelastustoimen järjestäminen 18 maakunnalliseen pelastuslaitokseen on parempi ratkaisu kuin pelastustoimen järjestäminen viiden maakunnan tehtävänä. Lainsäädännössä on kuitenkin pelastuslaitosten määrästä riippumatta turvattu pelastuslaitosten mahdollisuus toimia ensihoidon palveluntuottajina. Ensihoito olisi perusteltua hoitaa myös 18 maakunnan toimesta. Pelastustoimella on vahvaa osaamista hallinnonalat ylittävästä yhteistyöstä häiriö- ja poikkeusoloihin

varautumisessa, valmiussuunnittelusta sekä harjoittelusta. Tätä on pystyttävä hyödyntämään riittävästi kuntien varautumisessa myös maakuntauudistuksen jälkeen. Jotta pelastustoimella on tosiasiallinen mahdollisuus varautumisen tukeen ja yhteensovittamiseen sekä maakunnan yhteisessä varautumisessa että kunnissa, tulee pelastustoimi asemoida maakuntaan siten, että riittävä toimialaosaaminen on sijoitettu palveluja järjestävälle tasolle. Maakuntien tehtävät ja vastuut tienpidossa suhteessa tienpidosta osaltaan vastaavaan Liikennevirastoon edellyttävät selventämistä. Valtakunnallisen tieverkon toimivuuden kannalta on olennaista, että se suunnitellaan, rakennetaan ja kunnossapidetaan yhtenäisten periaatteiden pohjalta. Tämä tulee varmistaa organisaatoratkaisussa.

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

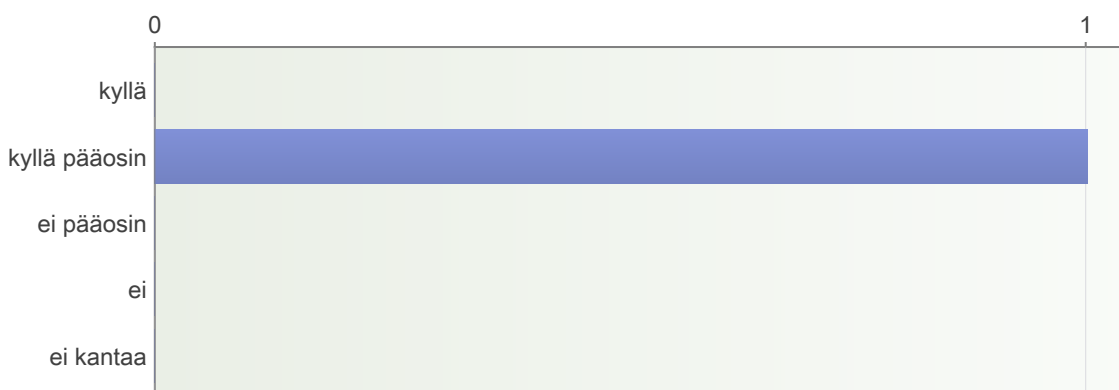

Avoimet vastaukset: kyllä

- Maakuntalaissa säädetään samat tai samankaltaiset asukkaiden osallistumista edesauttavat rakenteet (mm. nuorisovaltuusto, vanhus- ja vammaisneuvosto sekä vähemmistökielen vaikuttamiselin), joten asukkaiden vaikuttamisoikeudet on säädetty riittävällä tavalla.

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

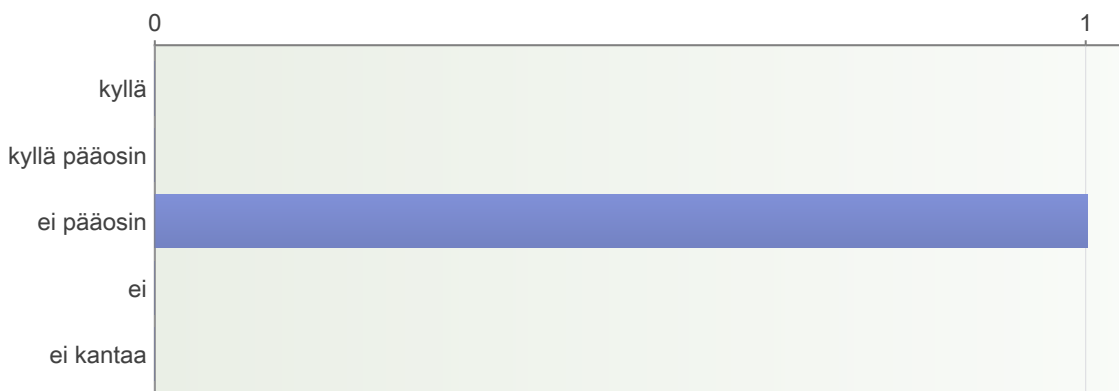

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Palvelulaitos on tarpeen, jotta maakunta voi vastata viranomaistoiminnasta sekä julkisen vallan käyttöä edellyttävistä tehtävistä. Maakunnan palvelulaitoksen rooli on lakiehdotuksen perusteella ristiriitainen tai riittämättömästi säädetty laissa edelletyn markkinoilla tapahtuvan palvelutuotannon sekä valinnan vapauden piirissä olevien sosiaali- ja terveydenhuollon palvelutuotannon kannalta. Vaaleilla valitulla maakuntavaltuustolla tulee olla suorat vaikutusmahdollisuudet sen vastuulla olevien palveluiden strategiaan linjauksiin ja oman palvelutuotannon kokonaisuuteen. Maakunnan yhteyteen perustettava erillinen ja kokonaan uusimuotoinen oikeushenkilö ja palvelujen erottaminen tämän erillisen oikeushenkilön vastuulle saa aikaan raja-aidan, joka luo esteitä toiminnan johtamiselle sekä maakunnan toiminnan ja talouden kokonaisuuden hallinnalle. Kysymys on tilaajan ja tuottajan erottamisesta, joka kunnissa saatujen kokemusten mukaan aiheuttaa epäselvyyttä johtamis- ja vastuusuhteissa ja lopulta myös kustannusten nousua. Järjestämisvastuun ja operatiivisen johtamisen erottaminen aiheuttaa toisaalta hallinnon päällekkäisyyttä ja toisaalta asiantuntemuksen painottumista operatiiviselle puolelle. Demokratian toteutuminen jää ehdotetussa mallissa välilliseksi. Maakuntavaltuuston päätösvaltaa rajattaisiin merkittävästi suhteessa sen keskeisempään tehtävään eli sosiaali- ja terveyden huollon järjestämiseen. Myös pelastustoimen varautuminen häiriötilanteisiin ja turvallisuuteen edellyttävät vahvaa järjestäjän roolia. Palvelulaitosta koskevien ehdotusten taustalla on tarve tehdä palvelutuotannon talous ja kustannusrakenne läpinäkyväksi. Sama tavoite voidaan saavuttaa edellyttämällä palvelutuotannon talouden eriyttämistä ja kustannusten läpinäkyvyyttä siten, että niitä voidaan vertailla muiden palvelutuottajien kustannusrakenteisiin. Mikäli maakunnalliset palvelulaitokset perustetaan, tulee maakunnan palvelulaitokselle sallia tarvittaessa tytäryhtiöitä.

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Maakuntien rahoituslain mukainen resurssiohjaus antaa valtiovallalle (ministeriöt) erittäin vahvan ohjausvälineen. Tämä mahdollistaa keinon hallita sote -palvelujen kustannuskehitystä, mutta vahva ohjaus kaventaa maakuntien itsehallinnollista liikkumatilaa. Maakuntien osittaista verotusoikeutta pitäisi vielä harkita heti uudistuksen alusta 2019 alkaen, jotta voitaisiin puhua aidosta alueellisesta itsehallinnosta. Maakuntien rahoituksen perustuminen laskennallisiin tekijöihin tuo rahoitukseen ennustettavuutta, mutta se tunnistaa heikosti eroja maakuntien toimintaympäristössä. Tästä voi olla seurauksena joko rahoituksen yli- tai alimitoitus,

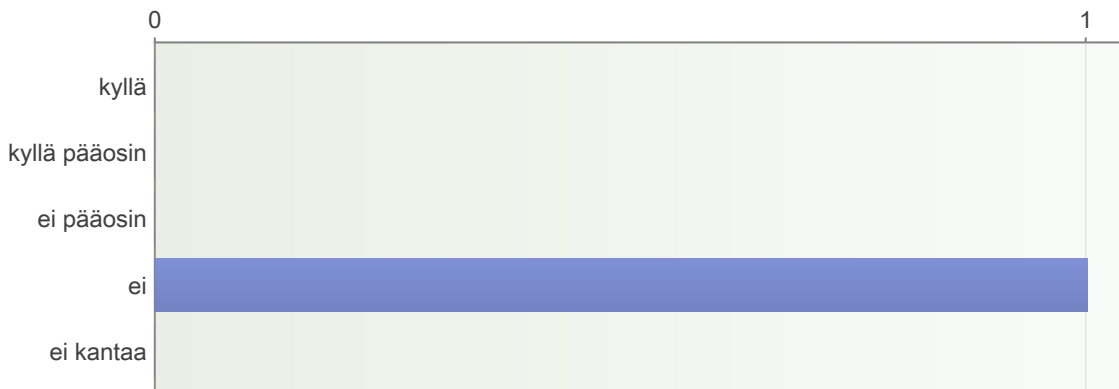
joka aiheuttaa pahimmillaan perustuslaillisia ongelmia asukkaiden tasavertaisen kohtelun sekä palvelujen tasavertaisen saamisen kannalta. Tästä syystä laskennallisen rahoituksen laskentaperusteisiin tulee saada myös eri maakuntien erot huomioon ottavia ja niitä kompensoivia elementtejä. Esimerkkinä tästä ovat harva väestö, vaativat maantieteelliset olosuhteet (pitkät etäisyydet, saaristoisuus) sekä saamelaisten ja muiden kielivähemmistöjen sekä pakolaisten osuus.

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Ei vastauksia.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täytyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

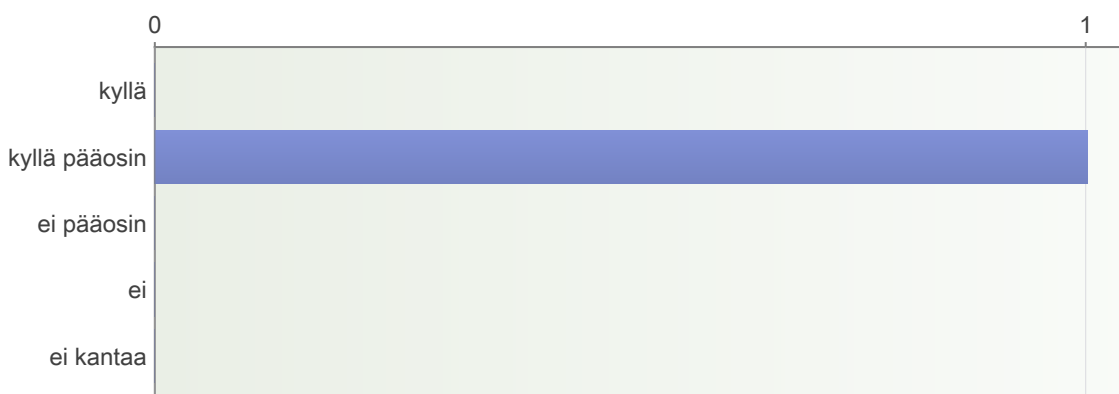
Avoimet vastaukset: ei

- Säännöksen tarkoitus on turvata lähipalvelut, mutta harvemmin tarvittavia palveluita keskitetään, mikä Lapin harvaanasutuilla aluilla eriarvoistaa asukkaita esim. ruuhka-Suomeen verrattuna. Omatyöntekijävaade ja digitalisaation toteutuminen turvaavat palveluiden saavutettavuuden, mikäli digitalisaatio etenee uudistuksen kanssa samanaikaisesti. Tulee myös huomioida, etteivät kaikki ihmiset käydä digitaalisia palveluita, jolloin palveluiden saatavuus heikkenee ja ihmiset joutuvat eriarvoiseen asiaan. Sosiaalipalveluissa iso osa toimintakentästä on yhä lähipalvelua, jota ei voi tarjota digitaalisin ratkaisuin. Sosiaalityössä toimintaympäristön laajuus tulee suhteuttaa palveluiden saavutettavuuteen. Sosiaalityö on lähipalvelua, eikä keskittäminen tue sen saatavuutta. Valinnanvapausmallin toteutuminen vaikuttaa palveluiden saavutettavuuteen ja saatavuuteen. Arviointia vaikeuttaa se, ettei valinnanvapausmallin yksityiskohdista ole vielä tietoa. Lakiluonnoksen mukaan erityistason sairaanhoidon lisäksi myös sosiaalihuollon erityisryhmien tai muiden vaativien sosiaalipalvelujen palvelutuotannon toteutus voidaan osoittaa asetuksella säädettävän maakunnan tehtäväksi. Valitettavaa on, että sosiaalihuollon palvelujen keskittämisestä ja niistä palveluista, joita on tarkoitus keskittää, ei lausuntoa annettaessa ole tietoa. Lakiluonnoksen 11 § 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi suurempiin kokonaisuuksiin koottuja palveluja koskevasta vastuusta ja päätösvallasta. Se maakunta, jonka tehtäväksi jokin palvelu on osoitettu, vastaisi mm. palvelun tarpeen, määrän ja laadun määrittelystä sekä palvelun tuottamistavasta. Muilla maakunnilla ei olisi päätösvaltaa keskitetyistä palveluista eivätkä ne saisi tuottaa eikä hankkia muualta mainittuja palveluja. Muiden maakuntien ainoa vaikutusmahdollisuus keskitettyihin palveluihin

olisi 16 §:n mukainen valtuustokausittain laadittava yhteistyösopimus. Maakuntien itsehallinnon näkökulmasta on ongelmallista, että maakunta ei voisi vaikuttaa keskitettäviin palveluihin, keskitettyjen palvelujen tuottamistapaan eikä palveluista aiheutuneisiin kustannuksiin. Tällä ratkaisulla järjestämisvastuu on erilainen eri maakunnilla ja tosiasiallinen järjestämisvastuu jää epäselväksi.

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa. Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

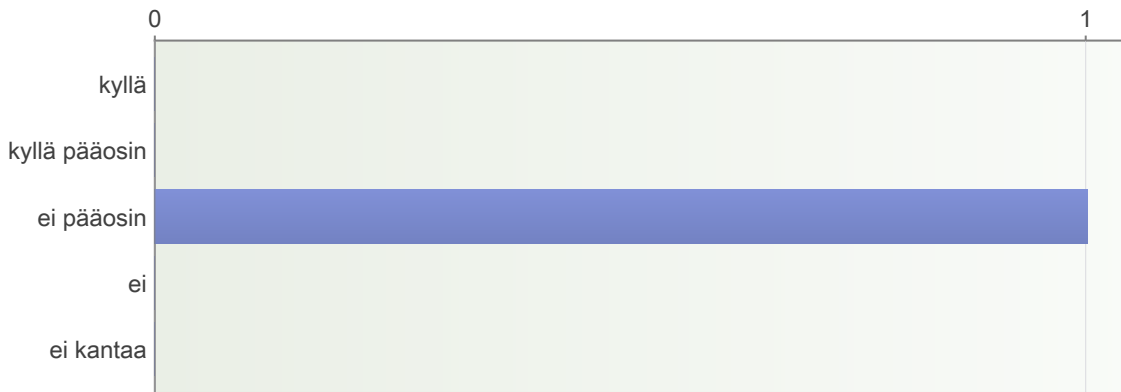

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Liiallinen sitovuus voi olla yhteistyön este viiden yhteistyöalueen kesken. Jonkinlainen joustavuus yhteistyön suhteen tulisi sallia. Yhteistyöalueen maakuntien keskenään solmima yhteistyösopimus on sinällään sopimusosapuolia sitova. Sitovuus ei ole perustelua siltä osin kuin valtiolle on annettu toimivaltaa päättää maakuntien yhteistyösopimuksesta lakiluonnoksen 18 §:n mukaisesti. Valtioneuvoston ja ministeriön laajat, avoimet ja tulkinnanvaraiset toimivaltuudet ohjata maakuntien operatiivista toiminta ja päätöksentekoa eivät ole hyväksyttäviä maakunnan itsehallinnon toteutumisen kannalta. Järjestämislain 18 § valtioneuvoston toimivallasta päättää yhteistoimintasopimuksista pitää poistaa lakiluonnoksesta selvästi itsehallinnon vastaisena.

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

Vastaajien määrä: 1

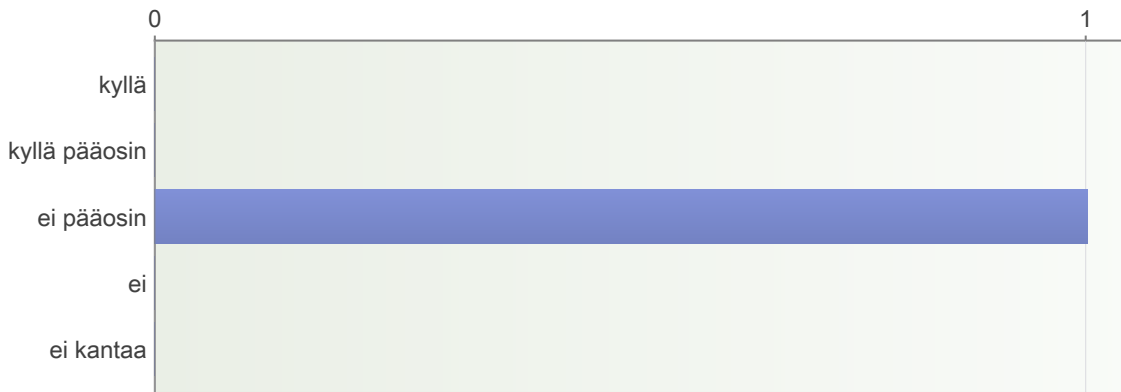

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Monipolvinen tuottajuus ja palveluiden integraatio on vaikea sovittaa yhteen. Tästä syystä integraation varmistamiseen on kiinnitettävä erityistä huomiota valinnanvapauslainsäädännössä. Tiedonsaanti ja -jaettavuus eri toimijoiden kesken on vaikeaa. Palveluiden käyttäjiltä vaaditaan laaduntarkkailua ja valistuneisuutta. Tästä syystä palveluiden laatuvaatimukset tulee kuvata avoimesti. Uudistukselle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tulee asiakaslähtöisen integraation toteutua peruspalveluiden ja erityispalveluiden sekä sote-peruspalveluiden ja maakunnan vastuulla olevien sotepalveluiden ja myös pääosin kuntien vastuulle jäävien hyvinvointipalveluiden välillä. Asiakaslähtöinen integraatio ei toteudu lakiesityksessä. Uudistuksen kokonaisuuteen liittyvät valinnanvapaus, monituottajamalli ja yhtiöittämisvelvoite vaarantavat integraation toteutumisen ja edellyttävät maakunnalta sellaista järjestämisosaaamista, josta ei ole missään aiempaa kokemusta. Palveluiden ohjaus muuttuu ehdotetussa järjestelmässä olennaisesti verrattuna nykyiseen. Valtion ohjaus suhteessa maakuntiin olisi tiukkaa hallinnollista ohjausta. Maakuntien toteuttamassa palveluiden tuotantoa koskevassa ohjauksessa siirrytään perinteisestä hallinnollisesta ohjauksesta omistajaohjaukseen, sopimusohjaukseen ja markkinaohjaukseen. Integraation toteuttaminen tällaisessa kokonaisuudessa on erittäin vaikeaa ja hallinnollisesti työlästä. Toisaalta integraation toteutuminen on käytännössä täysin riippuvainen ohjauksen onnistumisesta. Lakiluonnoksissa ja perusteluissa ei ole kyetty riittävästi avaamaan ohjausjärjestelmän kokonaisuutta suhteessa integraatiotavoitteeseen. Integraation keskeinen edellytys on asiakas- ja potilastietojen hyödyntämisen varmistaminen Ehdoton edellytys palveluiden integraation toteuttamiselle on että sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietoja pystytään tietoturvallisesti hyödyntämään moniammatillisesti yhtenä kokonaisuutena.

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveyspalveluissa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

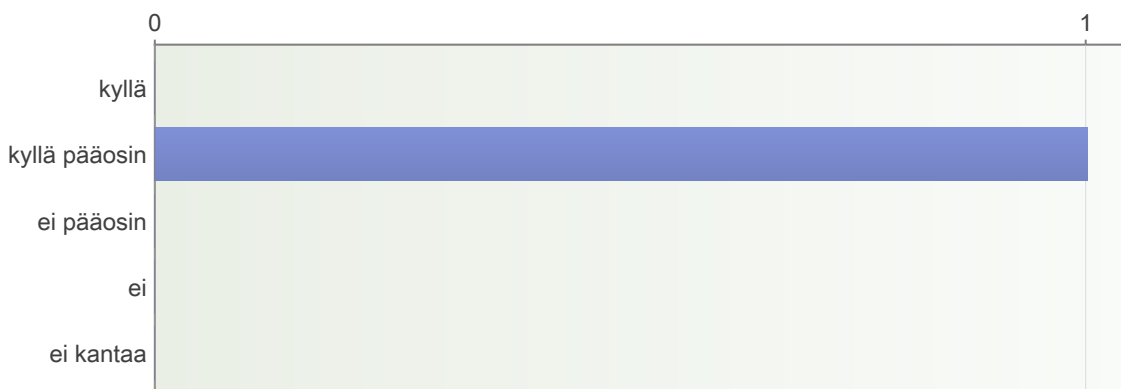

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Valtion ohjauksen tulisi kohdistua ensisijaisesti strategisiin tavoitteisiin. Ohjauksen luonne tulee olla vuorovaikutteinen ja kehittävä ilman sanelua. Valtiolla ei tulisi olla interventio-oikeutta operatiiviseen toimintaan. Maakuntien toiminnan ohjauksen tulee perustua voimassa olevaan lainsäädäntöön, ei valtioneuvoston eikä ministeriöiden hallinnollisiin päätöksiin. Järjestämislain 4 lukuun (Ohjaus, suunnittelu ja kehittäminen) ja maakuntalain 3 lukuun (Maakunnan suhde valtioon ja kuntiin) sisältyvät ohjausmekanismit ovat riittävät maakuntien ohjauksen näkökulmasta. Maakuntien väliset erot tulee ottaa huomioon ja alueellisesti erilaiset toimintatavat tulee sallia. Tiukka ohjaus estää innovatiiviset ratkaisut. Valinnanvapauden piirissä olevien palveluiden osalta ohjauksessa tulisi varmistaa tuottajien tasapuolinen kohtelu. Mikäli investointien ohjaus ulotetaan koskemaan maakuntien omistamia valinnanvapauden piiriin kuuluvia palvelutuottajia, ei tavoite yhdenvertaisesta kohtelusta ja kilpailuneutraliteetin varmistamisesta toteudu.

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

Vastaajien määrä: 1

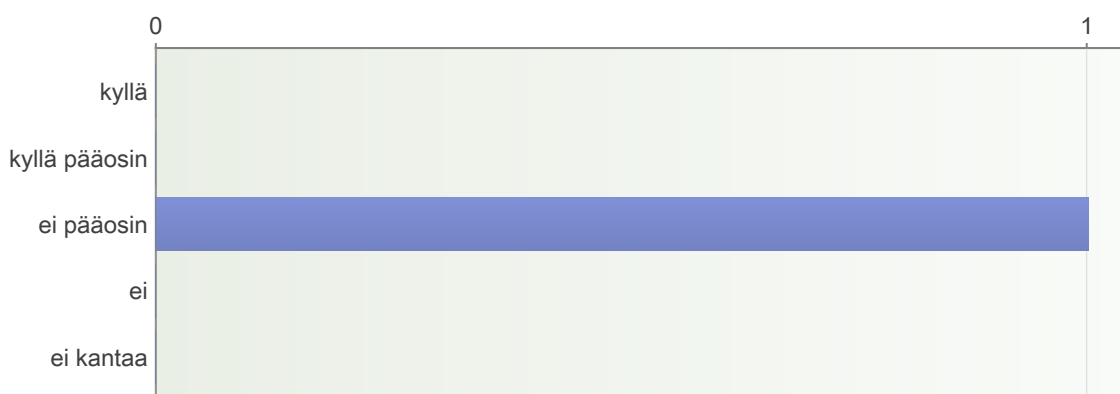
Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Palvelulaitoksen sisällä on oltava mahdollisuus erilaisiin seudullisiin ratkaisuihin. Lapissa pitää huomioida pitkät välimatka ja maakunnan eri aluiden väestökeskittymät ja elinkeinorakenne. Eri toimijoiden välinen

benchmarkkaus ja sparraaminen on hyvästä. Lainsäädännöllä ei tulisi rajoittaa uusien innovatiivisten palveluratkaisujen synnyttämistä palvelutuotannossa. Kuntien tekemät ratkaisut, mm. yhteisyritykset sekä kokonaisulkoistukset tulee mahdollistaa myös maakunnallisessa toiminnassa. Integraation toteuttaminen on haastavaa hajanaisessa toimijakentässä ja monituottajamallissa. Kuntien kokemukset tilaaja-tuottajamallista ovat olleet joiltakin osin ongelmallisia. Lähinnä on kyse hallinnon päällekkäisyydestä ja toimivaltasuhteista.

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitetun laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Valinnanvapaus ja siihen liittyvä yhtiöittämisvelvoite on ongelmallinen monesta eri näkökulmasta. Ongelmakohtia ovat mm. julkisen vallan käyttö, palveluketjun integraation toteutumismahdollisuudet sekä sote-järjestämisen muuttuminen ennakoimattommaksi ja vaikeammin hallittavaksi kokonaisuudeksi. Valinnanvapautta, jonka seurauksena yhtiöittäminen on, olisi voitu laajentaa myös muilla keinoilla, kuten palvelusetelijärjestelmän laajentamisella. Julkisen vallan käyttö yhtiömuodossa on ongelmallista. Tarkoituksenmukaisinta olisikin, ettei julkista valtaa käytettäisi yhtiömuotoisessa organisaatiossa. Yhtiöittämisvaateelle tulee varata riittävästi sopeutumisaikaa. Valvontaviranomaisen asema on jäänyt vielä epäselväksi. Rahoituksen yleiskatteellisuus on hyvä lähtökohta. Silti maakunnan mahdollisuus vastata taloudesta on rajallinen, koska toiminta nojaa pelkästään valtion rahoitukseen. Alijäämän kattamisvelvoite on tiukka ja erityisen vaikeasti toteutettavissa Lapissa, koska kokonaisrahoitus pienenee vuoteen 2023 mennessä. Palvelutuotantoon perustettujen yhtiöiden avoimuus ja läpinäkyvyys on varmistettava lainsäädännöllä. Toiminnan turvaamiseksi myös kunnilla tulee olla mahdollisuus toimia yhtiömuodossa palvelujen tuottajina, mikäli yhtiöittämisvelvollisuuteen lopulta kuitenkin päädytään. Eesitys ehdotukseen sisältyvä ratkaisu, jossa kunnilta evätään mahdollisuudet perustaa tai omistaa valinnanvapauden piirissä olevia palveluita tuottavia yhtiöitä on kestävä, koska julkisten sosiaali- ja terveystalouden kaikki tuotannontekijät (omaisuus, henkilöstö ja osaaminen) ovat kuntien hallussa.

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Vastaajien määrä: 1

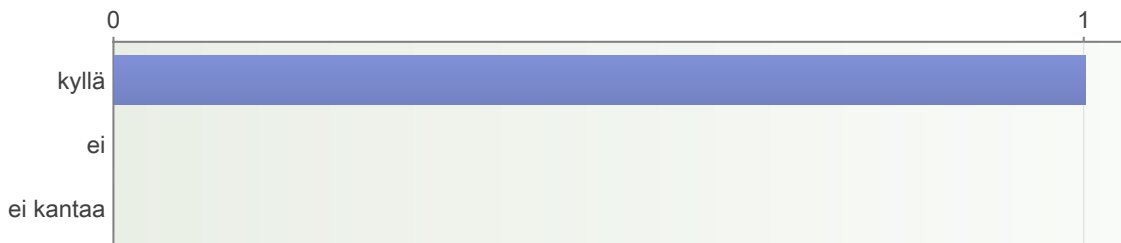
- Lausunnon antaminen yhtä aikaa valinnanvapauslaista olisi ollut järkevää, sillä ne muodostavat kokonaisuuden.

Ensihoidon järjestämisvastuu tulee siirtää maakunnille esitetystä mallista poiketen. Lapissa ensihoidon ja akuutin sairaanhoidon yhteystyö on joustavaa ja niiden erottaminen on tarpeetonta. Ensihoito Lapissa tukee logistisia ratkaisuja ja toimii myös perusterveydenhuollon tukena. Ensihoidon siirtäminen pois Lapista ei tuo mitään lisäarvoa.

Maahanmuuttajat ja pakolaiset tulee huomioida maakuntien rahoitusosuuksissa.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

Vastaajien määrä: 1

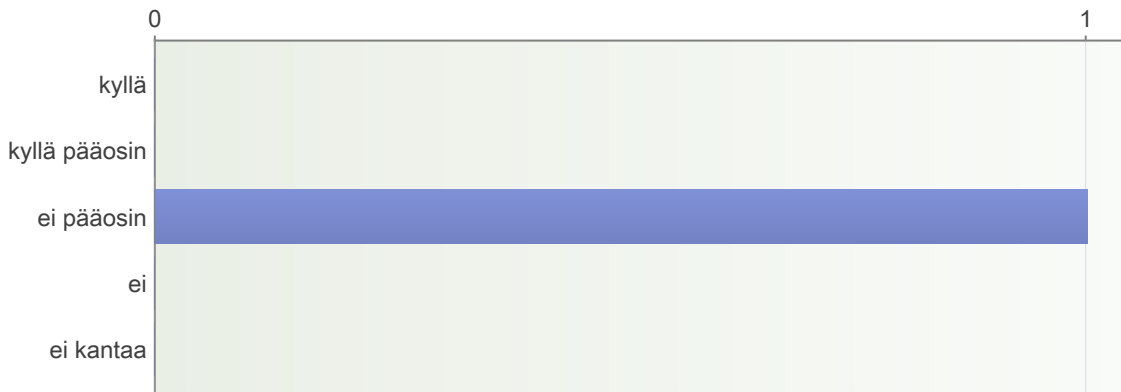
Avoimet vastaukset: kyllä

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveysministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väliaikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaanpanolain 2 luvussa. Onko väliaikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

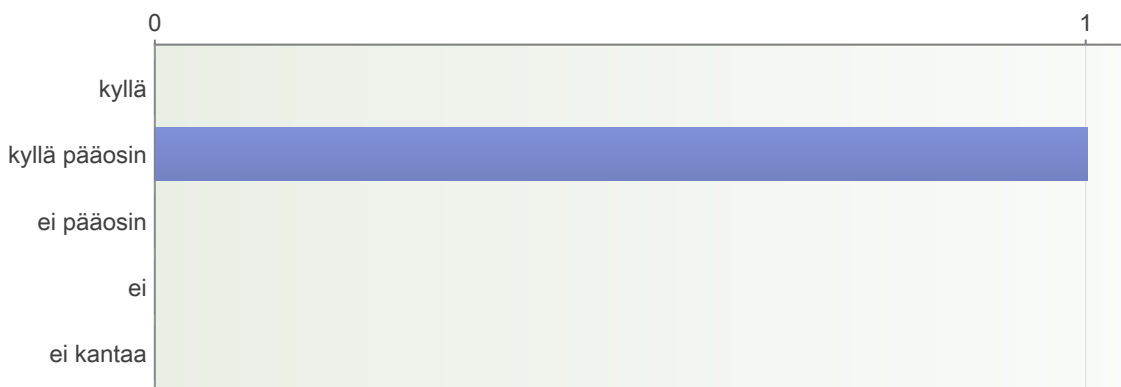

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Esivalmistelu ja suunniteltu väliaikaishallinto pitää rakentaa riittävän kokonaiskuvan päälle. Tällä hetkellä väliaikaishallinnon rooli on epäselvä ja kaipaa selkeyttämistä. Valmistelu-aikaa on liian vähän, jotta asioita voitaisiin tehdä moneen kertaan. Esivalmistelu ja voimaannpano tulee vaatimaan merkittävää resurssointia ja sen myötä kustannuksia kunnille. Valtion on varattava väliaikaishallinnolle riittävä rahoitus maakunnittain. Lakiesitykseen sisältyy demokratiavaje. Väliaikaishallituksen jäsenet ovat virkamiehiä. Näin ison uudistuksen yhteydessä ei pidä mennä pelkällä virkamiesvalmistelulla. Hallitusta tulee täydentää poliittisilla luottamushenkilöillä.

22. 20. Voimaannpanolain 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

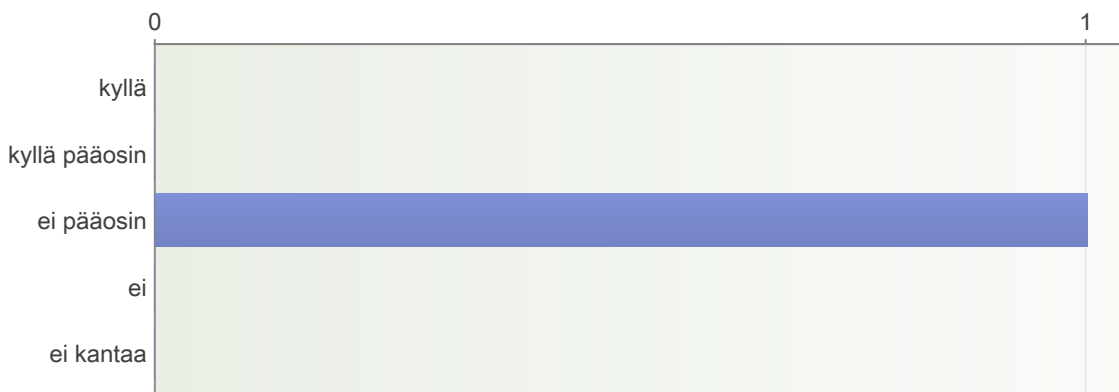
Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Ehdotukseen ns. voimaannpanolaista on valmisteltu muun muassa liikkeen luovutukseen liittyvät säädökset. Yli 220 000 palkansaajan siirto kunta- ja valtiosektorilta maakuntiin tulee tehdä yhteneväisin perustein - oli kyse sitten sosiaali- ja terveydenhuollon, pelastustoimen kuten myös esim. maakuntien liittojen siirtävästä

henkilökunnasta. Valittu mekanismi, liikkeen luovutus, on kannatettava, koska järjestämis- ja tuottamisvastuu siirtyy ko. yksiköistä maakunnille ja yksiköt lakkaavat toimimasta. Lainsäädännöllä tulee turvata myös sellaisten henkilöiden siirtyminen maakunnan palvelukseen sopimuskauden päättyessä liikkeenluovutusperiaatteiden mukaisesti, jotka ovat joutuneet siirtymään yksityisen sektorin palvelukseen kunnan ulkoistaessa toimintojaan. Kunnat vastaavat jatkossa terveyden edistämisestä, mutta millä henkilöstöresursseilla, kun nykyiset sote-työntekijät siirtyvät maakunnalle. Lisäksi erityisesti pienissä kunnissa on hallintokuntien yhteisiä työntekijöitä (esim. sosiaali- ja sivistystoimessa koulukuraattori), jonka työpanoksesta osa siirtyisi maakuntaan ja osa jäisi peruskuntaan. Miten hoidetaan kuntaan jäävä osuus, jos työntekijä siirtyy maakunnan palvelukseen? Asia on tärkeä, koska jokaiseen virkaan ei tarvitse koko resurssia, mutta palvelu on lakisääteistä. Miten jatkossa saadaan osaava henkilöstö maakunnan pieniin peruspalveluyksikköihin. Palkkaharmonisointiin tulee varata usean vuoden siirtymäaika.

23. 21. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Vastaajien määrä: 1

- Sote-palveluihin tarvittavat kiinteistöt tulee siirtää kunnilta maakunnille siten, että siirto on kustannusneutraali kunnan kannalta. Lainsäädäntöä tulisi muuttaa siten, että kiinteistöjen käyttötarkoituksmuutokset voidaan tehdä yksinkertaisesti. Soteen siirtyvien kiinteistöjen maapohjan omistus tulee säilyttää kunnilla.

Mikäli lainvalmistelussa edetään lakiluonnoksessa esitetyn ratkaisun pohjalta, tulee varmistaa, ettei kunnille aiheudu omistamiinsa sote-kiinteistöihin liittyviä taloudellisia riskejä ja seuraamuksia. Siirtymäkauden sitovan vuokrajakson tulee olla esitettyä (3 + 1 vuotta) pidempi, vähintään 5 vuotta, jotta kunnat voivat varautua ja valmistautua mahdollisiin palveluverkon muutoksiin. Myös siirtymäkauden jälkeen laadittavat vuokrasopimukset ja muut sopimukset on määriteltävä laadittavaksi siten, että vuokrataso mahdollistaa laadukkaan ja ennakoivan kiinteistöpidon, investointien riskittömän toteuttamisen sekä omaisuuden arvon säilyttämisen.

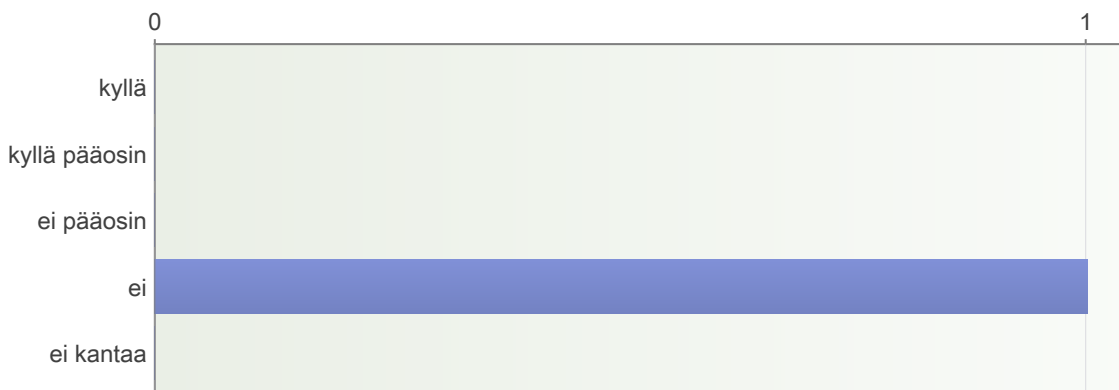
Uudistukseen liittyvillä omaisuusjärjestelyillä ei saa vaarantaa kuntien mahdollisuuksia vastata niille jäävien

palvelujen järjestämisestä ja rahoittamisesta rahoitusperiaatteen mukaisesti. Kunnat ovat olleet vahvasti luomassa sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujärjestelmää. Ne ovat tähän asti vastanneet sekä palveluiden järjestämisestä että pääosin tuotannosta. Se on menestynyt kansainvälisissä vertailuissa sekä laadun että kustannusten osalta ja asukkaat ovat pääosin olleet tyytyväisiä. Tähän nähden ei ole olemassa mitään perusteita sille, etteivätkö kunnat jatkossakin voisi olla mukana sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen tuotannossa omistamiensa yhtiöiden kautta, tältä osin 21 §:n 2 momentti on tarpeeton.

Esityksessä ei ole käsitelty uudistukseen liittyviä arvonlisäverotuksen kysymyksiä. Kiinteistöihin ja muuhun omaisuuteen on kuitenkin sitoutunut huomattavia summia arvonlisäveroja, jotka ovat tähän asti saatu kunnissa palautuksina. Arvonlisäverotuksen yleisten säädösten johdosta ainakin osa näistä palautuksista joudutaan uudistuksen seurauksena palauttamaan verohallinnolle siirrettäessä omaisuutta maakunnille tai esimerkiksi kuntien yhtiöihin. Uudistuksen seurauksena kunnille syntyvät arvonlisäverokustannukset on huomioitava rahoituslaskelmissa. Siltä osin, kun kustannukset liittyvät maakunnille tai niiden yhtiöille vuokrattaviin kiinteistöihin on kustannukset huomioitava vuokratasoa määriteltäessä.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Vastaajien määrä: 1

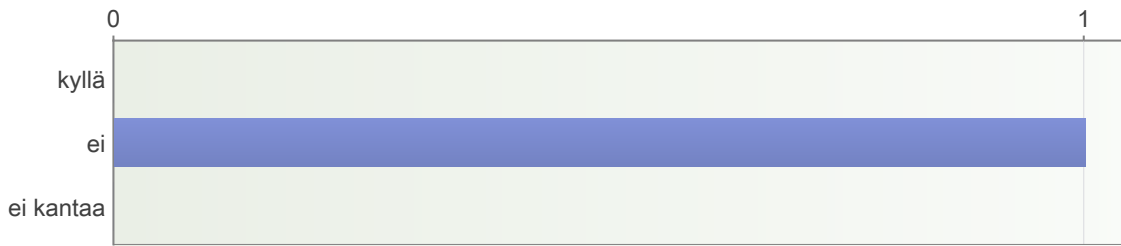

Avoimet vastaukset: ei

- Kunnan oikeus päättää veroprosentistaan kuuluu perustuslaissa turvattuun kunnalliseen itsehallintoon ytimeen. Veroprosenttien rajoitukset heikentävät merkittävästi kuntien asemaa luotottajan näkökulmasta. Tämä heikentyminen ei todennäköisesti jakaannu yhdenvertaisesti kuntien ja sitä kautta veronmaksajien kesken.

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei

- Kyseessä on niin suuri toimintojen muutos, että liiketaloudellisesti kannattavien yritysten perustaminen vaatii pidemmän ja joustavamman siirtymäajan sekä siirtymäaikaan pitää sitoa myös velvoitteet liiketoimintasuunnittelun toteuttamisesta sekä liiketoimintaosaamisen osoittamisesta. Ohjatulle ja sparratulle muutokselle tulee antaa aikaa kahden vuoden sijaan viisi vuotta, jona aikana etenemistä voidaan vielä tarkastella ja aikatauluttaa uudelleen.

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

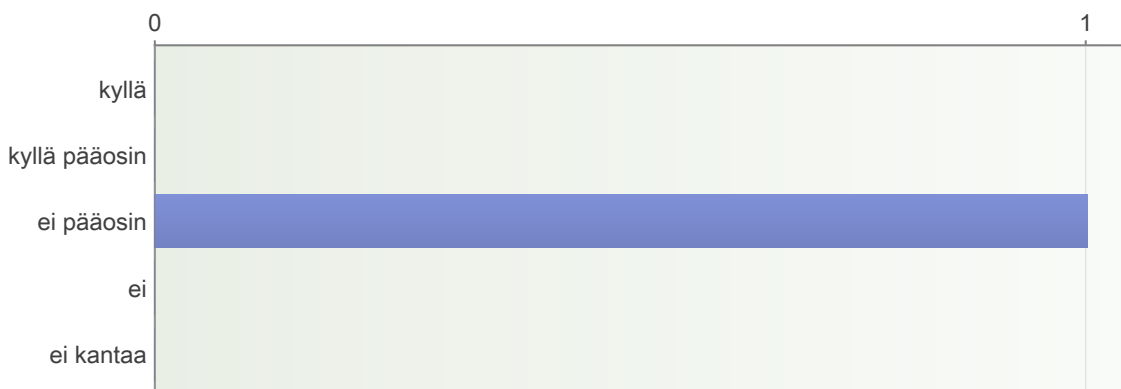
Vastaajien määrä: 1

- Ympäristöterveydenhuolto, maaseutuhallinto ja lomitushallinto on määritelty lähtökohtaisesti siirtyviin tehtäviin, samoin kuin pelastustoimi. Ympäristöterveydenhuoltoa, maaseutuhallintoa ja lomitushallintoa ei kuitenkaan ole mainittu voimaanpanolain tarkoituksessa (1§), voimaantulossa (2 §) järjestämisvastuun siirtymisessä (3 §) eikä huomioitu väliaikaisessa valmistelutoimielimessä (6§) ja valmisteluun osallistumisessa (8§).

Toimitilojen osalta lakiluonnoksessa ei ole huomioitu kaikkien maakunnalle siirtyvien toimitilojen toimitiloja, mm. ympäristöterveydenhuollon, maaseutuhallinnon ja lomitustoimen tarvitsemat tilat ovat kokonaan huomioimatta. Toimitilakysymysten yhteydessä on myös säädettävä, miten esim. ARAn rahoittamien erityisryhmille (muistisairaat, vammaiset jne.) tarkoitettujen toimitilojen rajoitusten osalta menetellään.

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

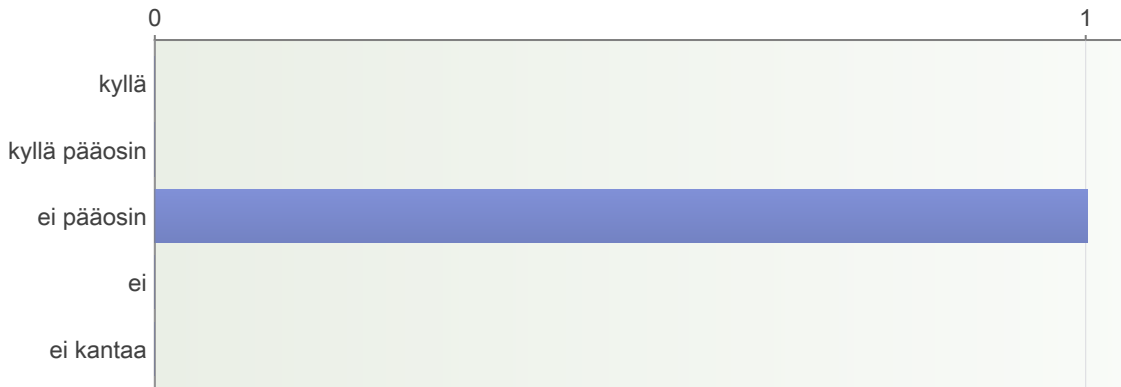

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Maakuntien osittaista verotusoikeutta pitäisi vielä harkita heti uudistuksen alusta 2019 alkaen, jotta voitaisiin puhua aidosta alueellisesta itsehallinnosta.

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

Vastaajien määrä: 1

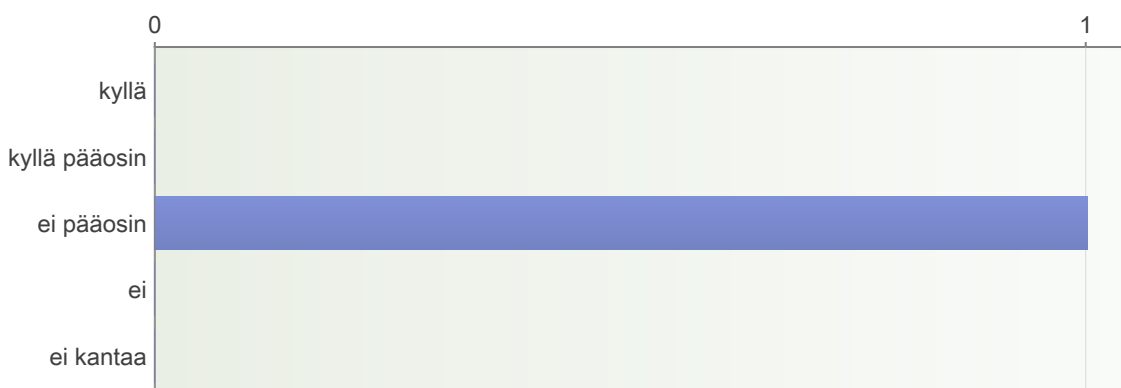

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Kun muutos on valtaisa, niin valtion pitää varautua siihen, että joillakin alueilla talouden hoito ei lähde heti onnistuneesti liikkeelle ja valtion ohjaavaa lisärahoitusta voidaan tarvita. Olennaista on myös, että maakuntien päätöksenteossa valtiolta tulevat resurssit eivät ohjautuisi vain suurimaan toiminnalliseen lohkon eli sosiaali- ja terveystoimen järjestämiseen.

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

Vastaajien määrä: 1

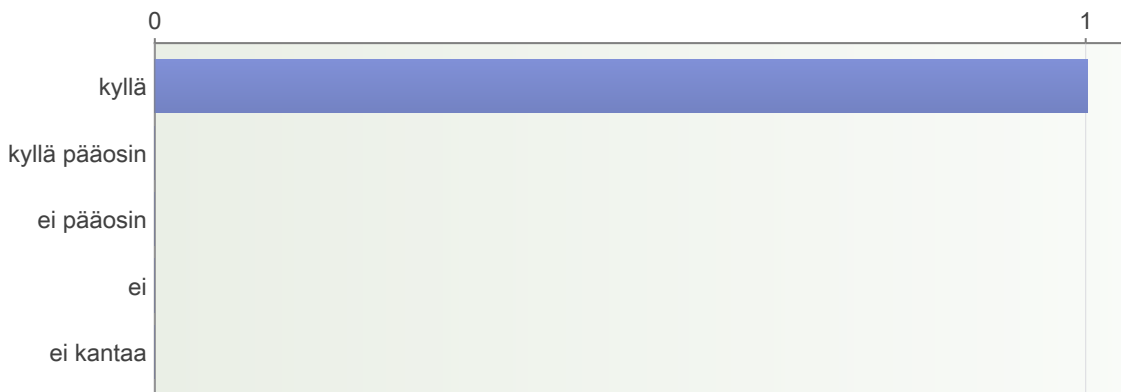

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Tavoite on hyvä, mutta jää nyt ainakin aluksi olemattoman pieneksi. Toivoisi, että säädöksissä olisi ilmaistuna selkeät tavoitteet hyte-rahoituksen painoarvon nostolle. HYTE-raha tulisi alusta alkaen osoittaa suoraan kunnille, koska hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen jää selvästi kunnan tehtäväksi. Siirtymävaiheessa rakennetaan jo yhteistyötä tulevaan rajapintaan kunnan ja maakunta välille. Jatkostyössä on huolehdittava siitä, että kuntien yhdessä muiden toimijoiden kanssa kehittämät hyvät toimintamallit mm. ennaltaehkäisevässä työssä toimintamallit saadaan siirrettyä tulevaisuuden kuntaan ja maaakuntaan. Lapin erityispiirteet (ikä, sairastavuus, välimatkat, yhdyskuntarakenne, asukastiheys) tulee ottaa paremmin huomioon. Erityispiirteiden vaikutuksesta palveluiden saatavuus ja saavutettavuus edellyttävät nykyistä laskelmaa korkeampaa maakunnan vos-perusteista resurssia.

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirrytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

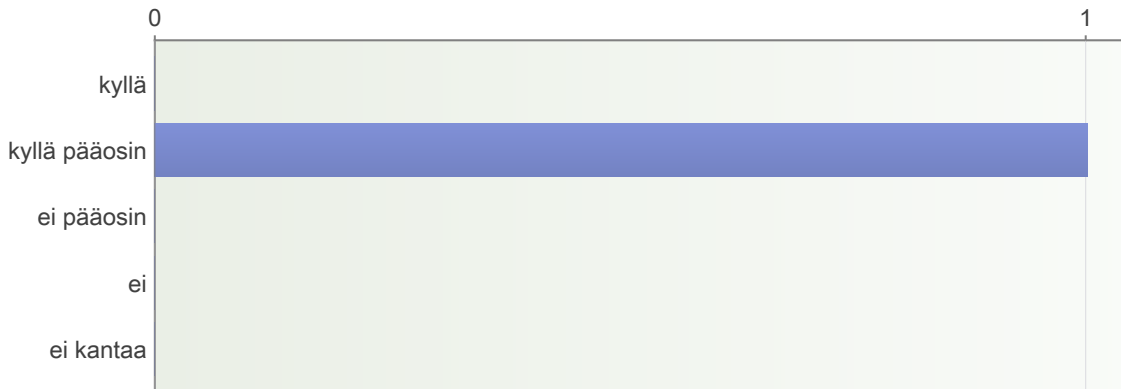
- Siirtymäajan on oltava riittävän pitkä ja riittävästi porrastettu, vähintään esitetty vuoteen 2023 ulottuva.

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

Ei vastauksia.

33. 31. Pidätekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena?
(erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

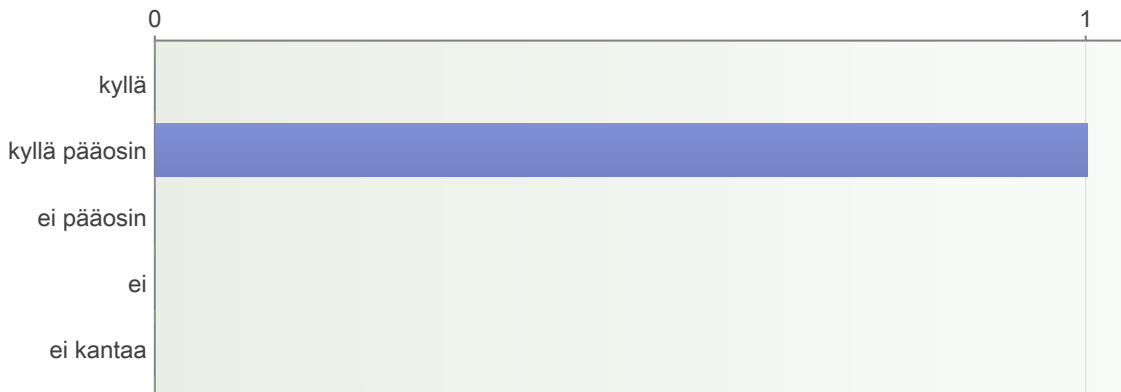
- Maakuntajaon muuttamisen edellytykset ja prosessi vastaavat pääosin kuntarakennelain mukaista menettelyä muutettaessa kuntajakoa. Maakuntien arviointimenettelyyn perustuvaa maakuntajaon muuttamista vastoin maakuntien tahtoa ei ole itsehallinnon mukaista. Erityisen vaikeassa taloudellisessa asemassa olevien kuntien arviointimenettelyä vastaava menettely sopii huonosti maakuntiin, joilla jo lähtökohtaisesti tulisi olla taloudelliset edellytykset selvittää tehtävistään. Lisäksi arviointimenettelyn käynnistymisen edellytyksenä olevat kriteerit ovat maakuntalaissa maakuntien näkökulmasta liian tiukat. Maakunnat voivat niiden perusteella liian helposti ajautua arviointimenettelyyn ja sitä kautta pakkoliitoksiin.

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

Vastaajien määrä: 1

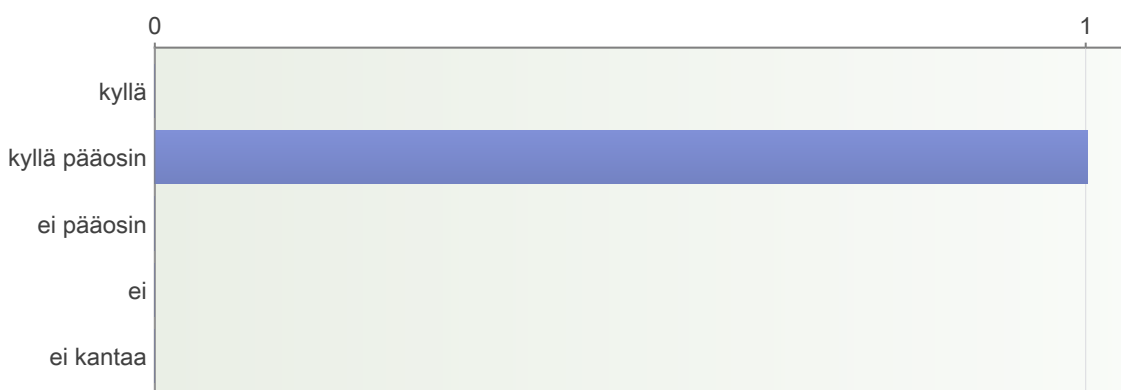

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Kuntien valtionosuusjärjestelmään sisältyvät tasausmekanismit (tehtävien ja kustannusten siirtoa koskeva muutosrajoitin sekä siirtymätasaus) rajoittavat riittävästi uudistuksesta kuntiin aiheutuvia talouden muutoksia. Tasauksen keskiössä on, että lopulliset tasauslaskelmat tehdään jälkeenpäin uudistuksen voimaantulohetken kustannus-, tulo- ja järjestelmätiedoilla. Tässä vaiheessa kyse on kuitenkin kuntien valtionosuusjärjestelmän sopeuttamisesta maakuntauudistukseen. Tästä syystä kuntien valtionosuusjärjestelmästä on tulossa erittäin vaikeasti hahmotettava. Uuden järjestelmän valmistelu tulee aloittaa heti. Kunnan taloutta tulisi tarkastella kokonaisuutena eikä yksittäisten rahoitusrakenteiden muutosten kautta, jotta saadaan kattavampi kuva tulevaisuuden kunnan talouden selviytymisen edellytyksistä. Voimalaitosten (vesivoima) kiinteistövero on kompensatio vesivoimalaitoskunnille laitoksista aiheutuvasta haitasta eikä sitä tule sisällyttää miltään osin tasausjärjestelmään.

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Esitys hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen huomiomisesta kuntien valtionosuuskriteeteissä on perusteltu. Ottaen huomioon hyte -kriteerien vähäisen merkityksen rahoituksen kokonaismäärään niiden määrytymisperusteet ovat liian monimutkaiset ja tulkinnanvaraiset. Kriteerien painoarvoa tulee lisätä ja

määräytymisperusteita selkeyttää lain jatkovalmistelun yhteydessä, jotta kunnilla olisi riittävästi motivaatiota ja resursseja toteuttaa sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen kysynnän määrään olennaisesti vaikuttavia ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä. Työpaikkaomavaraisuudelle tai erityisesti työpaikkaomavaraisuuden kehittymiselle pitäisi antaa myös painoarvoa, koska se on myös selvä mittari kunnan / kaupungin toiminnasta ennakoivan paikallisen elinvoimatyön osalta. Valtionosuusjärjestelmän tarkoitus muuttuu merkittävästi uudistuksessa. Aiemmin kuntien välisiä kustannus-, tarve- ja tulopohjan eroja tasanneen järjestelmän tärkeimmäksi tavoitteeksi uudistuksen jälkeen tulee maakuntauudistuksesta aiheutuvien kuntiin kohdistuvien taloudellisten vaikutusten tasaaminen. Tältä osin valtionosuusjärjestelmään sisältyvillä yksittäisillä kriteereillä ei ole uudistuksen jälkeen (ennen seuraavaa järjestelmän kokonaisuudistusta) vastaavaa merkitystä kokonaisuuteen kuin nykyjärjestelmässä.

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtionosuuskokonaisuudesta.

Ei vastauksia.

38. 36. Pidätekö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Vastaajien määrä: 1

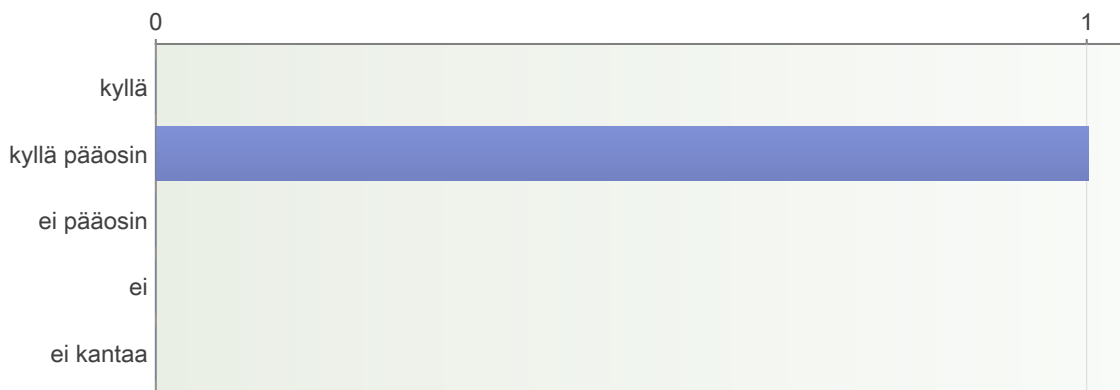
Avoimet vastaukset: kyllä

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Ei vastauksia.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

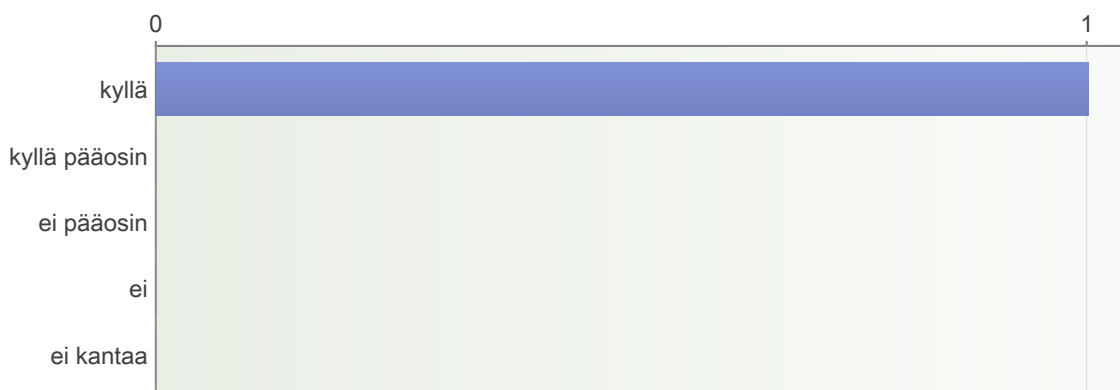

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Tulee huolehtia, että kunnallisista yhtiöistä siirtyvien edut säilyvät.

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Vastaajien määrä: 1

- Eläkeratkaisu on tehtävä siten, että missään tilanteissa ei työnantajan tarvitse turvautua kalliisiin lisäeläkkeisiin.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Vastaajien määrä: 1

- Soten siirtyminen pois kuntien taloudesta vakauttaa kuntien taloutta ja helpottaa taloussuunnittelua.

Tervola tulee panostamaan jatkossa selkeästi elinkeinojen kehittämiseen, sivistys- ja kulttuuripalveluihin, kuntalaisten aktiiviseen osallistumiseen, hyvinvointiin ja ennalta ehkäisevään toimintaan, asuin- ja elinympäristön turvallisuuteen ja viihtyisyyteen.

Sote-palveluiden järjestämis- ja tuottamisvastuun poistumisella kunnilta voi olla kuntien elinvoimaa negatiivinen merkitys, jos sote-alan osaamista ja työpaikkoja keskittyy entistä enemmän vain maakuntakeskuksiin. Tällöin sekä yksittäisten ihmisten (perheiden) ja yritysten sijoittumis- viihtymis- ja turvallisuusasiat voivat kunnissa heiketä ja kuntien mahdollisuus toimia elinvoiman edistämiseen vaikeutua.

Myös kuntasuunnittelun, yritysten kehittämistyön ja ennakoivan hyvinvointityön toteuttamiseksi kunnille pitää jättää riittävät toimintamahdollisuudet. Kunta- / maakunta –työnjaon pitää lähteä perustuslain lähtökohdista, että kunnilla on yleinen toimivalta ja maakunnilla vain rajattu. Kuntien pitää yleisen toimivaltansa perusteella voida määrittää, mistä toiminnoista kunta vastaa, kun kunta kehittää oman alueensa elinvoimaa.

Kunnan tehtävät muuttuvat ja painottuvat erityisesti elinvoima-asioihin sekä hyvinvointiin. Kunnan rahoitusasema heikkenee johtuen uudistuksessa tapahtuvista rahoitusmuutoksista.

44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Vastaajien määrä: 1

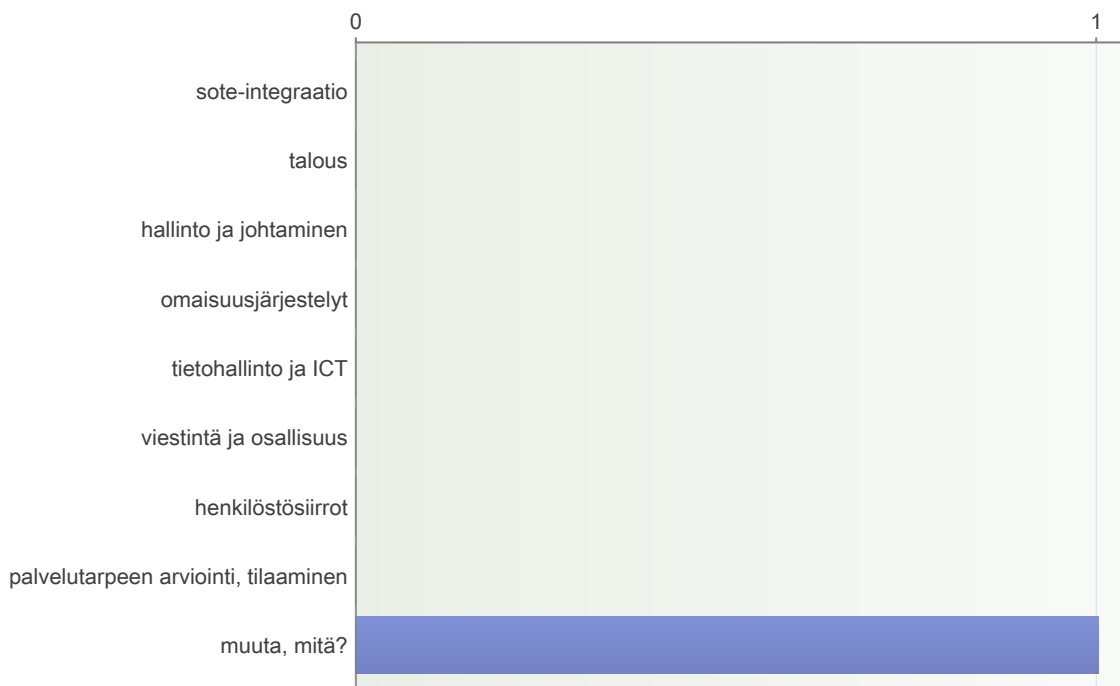
- Sairastavuus, välimatkat ja ikärakenne tulee paremmin huomioida rahoituksessa. Nyt suunniteltu harvaanasutuksen kompensatio ei ole Lapin olosuhteisiin nähden riittävä.

Taloudellisesti kyllä, mutta onko päätöksenteollisesti eli ohjaako suora valtion rahoitus maakuntia liikaa niin, että maakunnat ovatkin oikeastaan valtion keskushallinnon ja sen toimintatapojen jatke, eivätkä pysty aluetasolla valittavan demokratiakoneiston laajuuden mahdollistamiin päätöksiin.

Monikanavarahoituksen purkamiseen, valinnanvapauslainsäädäntöön liittyvien ratkaisujen puuttuminen sekä taloudellisten laskelmien vajanaisuus vaikeuttavat olennaisesti asian arviointia.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: muuta, mitä?

- 1) Muutostuki, 2) YT-menettelytuki, 3) sote-palveluiden järjestämiseen liittyvät veloitteet

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Vastaajien määrä: 1

- Vaikutukset peruskuntien talouteen

Peruskuntien taloutta on esitysehdotuksessa käsitelty niukasti. Yksittäisiä peruskuntia joutuu suurten taludellisten haasteiden eteen heikentyneen tulorahoituksen, kasvupaineiden ja investointitarpeiden vuoksi. Omavaraisuus heikkenee ja suhteellinen velkaisuus kasvaa, joissakin kunnissa voimakkaastikin.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Ei vastauksia.